

գեւ խորենացին», մինչեւ որ ճշմարտութիւնն յայսուու բոլորովին. բայց ոչ թէ ուղ զաւ-
լու, ինչպէս դուք կը կարծէք, այլ ժամանա-
կիս պահանջներուն և դիտութեան համա-
ձան, և այն կէտերուն մէջ միայն, յորու
կրնոյ իրաւամբ պաշտպանուիլ, ոյց տալով
ընդդիմախօսից փաստերու անբաւականու-
թիւնը. «Փորձը կ'ուզէ Մաղմառը», թող
նորէն կարգայ. 1886 ամի Բաղմակին Ա.
պրակն և 1894 տարուան 198—210 էջու-
րը. Բաղմակին մէջ հրատարակուած «երկայն
ճանակը» անոնց համար միայն «մացին
ձայն բարբառոյ յանապատի», որնց համար
ամենայն նոր ի նորոյ հնոււած ձայն կամ
կարծիք իրուու գրական փատ, զիստիւնն
կամ Գուտշմիքի կարծեաց հաստատութիւն
և ընդհանրացումն կը համարուի, կը ծափա-
հարուի. չնայելով որ Գուտշմիդ յամի Տեառն
634—642 թուականին զրուած կը համարի
Խորինացույ պատմութիւնը. Կարդիէր՝ Ը
գարու ողբնիւրը, և Գր. Խալաթեանց՝ Ծ-Թ
դարուն. Անչուշտ վաղը եթէ մէկն թ զա-
րուն վերջերն ևս զրուած ըստ, Հանդիւը
զարձեալ անոր արձագանգ պիտի տայ, (ինչ-
պէս անցեալ տարի տոււաւ Գալ. Տէր Ալ-
կրուշեանի և Ազաթանգեղոսի պատմութեան
նոր աղբիւրի) զիստին, որը պրոֆ. Հերե-
ման այսօր կը հերգէ: Գալիք Մաղմառէ
դիտողութեան, կը հարցուի. վերջին տարի-
ներս չի հրատարակուեցան արդեօք Հան-
դիւի մէջ նոյնպիսի «երկայն ճանակ», ո-
րոնք բնաւ արձագանգ չի գտան բնասիր-
աց մէկն, և քննադարանը ամենեւին չի զրա-
զեցան անձնամոլ, «և գուցէ զտնուեցան ալ
(ոմակը), որ . . . սառնասրտութիւն ոյց
տուին». ընդհակառակն Բաղմակին մէջ կրա-

տարակուածներն՝ ողդիս մեծամանութեան
քով և զիստական քննադատութեանց մէջ
իսկ արծագնագ գտան և նպաստեցին Խո-
րենացույն աղբերաց ուսումնասրութեան: Կերեսի թէ Ն. Մասկ վերին զրութիւնը
Մաղմառէն դեմ ուշի ուշով կարգացած չէ,
յորում պիտի անոնէ՝ թէ ոչ Գուտշմիդի
և ոչ իսկ Ա. Կարդիէրի ցուցունքն հիմա-
տր գատուած են: Թողով այս կէտու, կ'ը-
սներ Ծախմատավն, թէ Բաղմակին արդէն գրով
ցոյց տուած է Խորենացույ մասնի իւր հա-
մուռն և բնած ուղղութիւնը, որով և կը-
նայ գէթ իրեւ անոր պաշտպան՝ արդիւնք-
ներ ունեցած ըլլալ ժամանակին, ստար և
ազգային քննադատուներուն հարուածներուն
փոխարար գիտական հարուածներ տալով:
Բայց Հանդիւնը Բնչ ըրած և զրած ոնք իւր
կողմանէ մինչեւ ցայսօր, Բնչ դրօշի կը ծա-
ռայէ, և Բնչ որոշ կարծիք յայտնած է Խո-
րենացույ և Ալար Արասայ մատենի մասին:
Այս գեն շատ տարած է և շատ մեկնու-
թեանց կը կարօտի: Մինչեւ հմակ Հանդիւի
թերթերուն մէջ օստարաց կարծիքները միայն
կարգացինք: Եթէ Մաղմառէն ստուգի հո-
մուռն անուածութեան, թորենացույ անփակութեան,
թող յատուկ քննադատականով մի որոշակի
ցոյց տայ իւր կարծիքը, որոյ սահմանակ մի
գէթ Հայոց պատմագրութեան ժամանակին:
և մենք այն տանէն, և մեզ հետ ուրիներ ևս,
աւելի կարեւորութիւն պիտի տանք իւր ը-
սածներուն, և խօսինք ըստ արժանաւոյն: Ալեր
այս տաղմարկի եթէ ընդունի Մաղմառէն, Ալա-
ր Արասայ նոր գիտակ առթիւ Հանդիւն և Բնչ-
նելուի մէջ յակամայս ծագած միլարէէպէն
բոլորովին անօգուտ անցած պիտի շինիք:

Խ

ՈՒՂԴԵԼԻՔ

Յանուար ամսաթերթին մէջ (էջ 30) վրիպակաւ գրուած էր հանդէպ Պ. Միքայէլ-Գրիգոր Սափարեանի և Պ. Յարութիւն Ալինասեանի, ուսանողք
երկրաչափ-ձարտարապետորեան, փոխանակ դնելու՝ Բժշկութեան: